

Ende f. 235. . . . et sic omnis amicus probatur in necessitate et non in solaciis.

f. 104. De iusticia regis Karoli Magni. Nota quod audiui de rege Karolo, qui fundavit Turegum ('id est Zürich' über der Zeile), quod fuerit homo valde iustus, in tantum quod una die cum vellet equitare, tunc venit una mulier conquerens sibi, quod esset stuprata ab uno viro. Tunc respondit rex: 'Ego libenter volo vobis vindicare'. Et cum exiret civitatem, tunc dixit ad salicem unam: 'Amoneas me cum revertar, quod talis vir stupravit illam mulierem'. Postquam autem reversus esset per duos annos, et quando venit ad salicem, tunc salix cecidit ante equum ad viam. Tunc dixit rex: 'Quid significat hoc?' Et tunc recordatus est, quod ammonuit eum de stupro. Et postquam intravit civitatem, tunc fecit vocari illam mulierem et dixit: 'Ubi est ille vir qui te stupravit?' At illa dixit: 'Domine, peto ut nichil faciatis sibi, quia ipse in emendam contraxit matrimonium mecum'. Rex dixit: 'Nichil iuvat, ego volo implere iusticiam'. Et fecit eum occidere.

Nota quod audiui de iusticia Karoli: scilicet quod ubicumque comederet, tunc iuxta ipsum precepit fieri patibulum et appendi campanam, ut si aliquid alicui deficeret, quod veniret et pulsaret. Accidit autem una dierum, quod cum in Ecio castro sederet et comederet, venit serpens horribilis et pulsavit. Et ipse in mensa surrexit et cum suis secum ad silvam et suum antrum ivit et quoddam nocivum de suis pullis removit. Ille autem serpens veniens post prandium ad aulam regis, quem cum omnes timerent et fugerent, ipse mansit sedens, et serpens sinum eius intravit et horam iacuit et tunc in remunerationem preciosissimum lapidem evomuit et abiit.
